

Dragoste și ură

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Simt ploaia-n sânge, câte-o picătură,
Mai albă seara, acră dimineața,
Un strop de dragoste, unul de ură,
Ce mozaic ciudat poate fi viața!

Un glas divin alintă poezia,
Demonic o atacă anticristul,
Când te înalți, survine aritmia -
Chiar diavolul face pe moralistul!

Și-i existența toată ca o piesă
Pusă în scenă doar de conjunctură,
Când costumată-n înger, când metresă -
Suntem scăldați în dragoste și ură!

- Extrema guvernează-această lume,
Evoluăm anarhic, revoluții,
Promisiuni și măreții postume,
Nimic concret... Lipsesc circumvoluții

Acestui creier calculat și rece,
Rațional, lipsit de sentimente,
Îngeri apteri prin viața care trece
Cu coasa printre noi, literalmente,

De parcă moartea nici nu mai contează.
Ne-aliniem pe marea comisură
A timpului care intersectează
Hotarele-ntre dragoste și ură.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif